

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 28.

Tolvte Sæssion.

10de Møde.

Lørdagen den 13de October Kl. 1.

(Forsæt)

Kirke- og Underviisningsministeren

(forts.): En anden æret Rigsdagsmand (Falleisen) har fremført forskellige misbilligende Ytringer med Hensyn til Loven, hvis Betydning jeg tilstaaer, jeg ikke har været istand til at opfatte. Lad os see, hvorledes disse Penge, i Henhold til Rescript af 5te September 1814, bekyndgjort ved Raadstueplacat af 21de samme Maaned, udredes. For det Første nedfattes i hvert Sogn en Commission, der ligner dem, og deraf følger, at der er megen Ulighed i de forskellige Sogne. Naar en Mand flytter fra en Gade til en anden og derved kommer ind under en anden Commissions Omraade, kan dette komme til at udøve en overordentlig væsentlig Indflydelse paa, hvad han har at erlægge i Præstepenge; de kunne derved undertiden stige til det Dobbelte, eller ogsaa omvendt falde til det Halve. Dette, i den samme Commune at have saamange forskellige Rigningscommissioner, der ikke følge de samme Principer eller det samme Skjøn, er i og for sig noget meget lidt Ønskeligt, og ved at tage den hele kjøbenhavnske Bestatning under Behandling, maatte det derfor paatrænge sig, at det vilde være ønskeligt, om eensartede Principer bleve gennemførte med Hensyn til Bestatningen i de forskellige Sogne. Der er imidlertid en anden Side, med Hensyn til hvilken de nuværende Præste-, Degne- og Klokkerpenge have noget høist Ubehageligt

ved sig, og det er den, at der præsenteres En en Bog, idet man siger: behag at skrive, hvor meget De vil tegne Dem for. Man tegner sig da efter sit bedste Lykke for en Sum, hvad det nu kan være; men denne Sum bliver ikke staaende; thi naar Vedkommende synes, at den er for lille, forhøje de den, og det kan være yderst ubehageligt; man vil paa ingen Maade unddrage sig for at hde, hvad man synes, man bør; man kan endog gennemgaae den hele Protokol for at see, hvad andre Folk, der have bethdeligt større Indtægt, have tegnet sig for, og derefter kan man sætte sin Sum, men man veed dog ikke, om dette bliver taget tilfølg. Man veed forøvrigt heller ikke, hvad der skal udredes, og hvilke Regler der i saa Henseende følges; Alt ansættes efter Formue og Leilighed, men Reglerne derfor kjender Ingen. Det er imidlertid en stor Ubehagelighed for alle Skatteyderne, at de saaledes først skulle tegne sig, og derpaa være underkastede et Skjøn, hvorved det, de skulle give, kan blive forhøjet; denne Sammenblanding af Frivillighed og Tvang er virkelig i høi Grad ubehagelig og er det saameget bestomere, jo beredvilligere man er til at ville hde det, der er nødvendigt. Der er ogsaa endnu en tredie Henseende, i hvilken den nuværende Afgift er aldeles uhenigtsmæssig, nemlig den, at det ikke er fastsat, at de vedkommende Geistlige skulle have en vis bestemt Sum af det, der paa den Maade kommer ind; de deeltage nu deri i et vist Forhold. Naar der altsaa i et Sogn indkommer 8000 Rd., saa lodtage de forskellige Geistlige i et vist Forhold i denne Indtægt, og Følgen deraf er den, at, selv om man forhøiede denne